

tyi lähteä, mutta olivat luvanneet tulla taas parin päivän päästä päättämään tämän jutun, vaikka siihen tuskin enää muutoksia tulee .n.e.

— Sitä parempi kun menivät.

— Tiellä ne ovat tuollaiset oppipojat!

Kovassa touhussa oltiin asfan selvittämiseksi. Pingotimme omelunsa kuulun reijästä ikkunan reikään ja sitä myöten sitte sihtailtiin vuorotellen, kunnes lopulta täytyi uskoa se mitä nähtiin. Johto näytti suoraan uupurin noin sadan jalan päässä olevan navetan ylisille johtavasta luekusta sisään.

— Tuohan näyttää lupavilta.

— Aina se asia edistyy.

— Kilvitetäänäp tuonne pihaton ylisille tarkastusta pitämään.

Autoimme toisiamme ylös luukusta. Sisällä oli heiniä kookolalla ja niissä olevista merkeistä voimme päättää, että siellä oli majailut ainakin kaksi henkilöä. Pari olutpulloa näkyi kjerivän heinten joukossa, joten eivät olleet kulin sin siellä majailleet. Yhtä vaan emme löytäneet nimittäin patruunan hylsyä, vaikka sitä koko ahkerana haime.

— No ei se muuta asiaa valkemme sitä löydäkään. Ampuja on jättänyt sen pyssyynsä, siinä kaikki — ja onhan tämä jo muutenkin selvä juttu.

— Niin, ampuja siitä kyllä puuttuu vielä, mutta luulen että tunnen hänetkin.

— Häh, mikä, kuka?

— Etkö muista kun alkuvuokosta oltiin Wallinin urheilukaupassa niin Onnkin oli siellä ja osti revolverinpatruunia.

— Hm, niin oli.

— Ja etkö muista että hän osti 32-kaliperin.

— Jo vain.

— Ja tämä kuula on 32:den.

— Niin on.

— Ja Onni asuu Justiin tuolla pari tonttia etäällä, joten...

— Joten on paras kun mennään ja luetaan lakia...

— Odota. Onni on työssä ja pääsee vasta seitsemän jälkeen kotiin. Sitten aikaan meidän myös täytyy olla kotona, jos haluamme selkäsäunaa välttää.

Oikea syy tähän päätöksemme oli kumminkin se, että Onni oli meitä monta vuotta vanhempi, lupia itsestä jo mieheksi, joten ei meitä lainkaan haluttanut mennä hänelle lakia lukemaan.

— Siis on parasta kun annamme tämän työn oppioppielemme haltuun.

— Niin he lupasivat tulla yhtuumenna taasen. Voimme silloin selvittää tämän jutun heille yksityiskohtia myöten.

— Ja antaa samalla vangitsemiskäskey.

Asia oli selvä kuin päivä. Hyppäsimme alas luukusta ja menimme mummulle kertomaan, miten sen jupakan kanssa oikeastaan oli. Mummuni vain päätteli puhettamme sanoilla: soo, niin jaahah. Emme saaneet häntä sen paremmin innostumaan.

Oli taas tutkintopäivä. Tällä kertaa olimme pitäneet varamme, olimme aikuiset, jopa ninkin, että mummuni sai meitä jo kerran syöttää ennenkuin pitäjän "kunnia" suvaisivat saapua.

He kävivät suoraan asiaan, sanoen, että se asia pidettiin päättyneenä, koska ei ollut ilmaantunut mitään uusia näkökantoja.

— Paljon tuota on ilmaantunut, herra nimismies, alkoi Aiku, ja kun sai virkamiesten huomion itseensä käännettyksi, jatkoi:

— Teidän johtopäätöksenne mukaan käytävät sorsanampujat revolvereja. Te olette siinä uskossa, että kuula ensin kallioon ammuttuna ei muuta lainkaan muotoaan, vaan kimmahtaa kuin kumpiallo ikkunaan, tekee sitte kuudenkymmenen asteen kulman ilmassa ja menee säänyä alie seinään vielä tuuman syvälle.

— Ei hyvät virkaveljet, kuula lähtyy

kivessä, lähtienyt kuula ei ikänä tee tuollaista pientä, sivettä ja pyöreää reikää, se tekee ison nyrkin kokosen, ja gitten, eiväthän kuulat tee "vinkkelä" ilmassa.

— Kauhella "kläppejä", kun ne sekottavat itsensä isojen ihmisten asioihin, ärsähti Lumikko.

— Ja vielä virka-asioihin, lisäsi toinen.

Aku ei antanut itseään pelottaa noin vähällä, vaan, vetäen kuulaa taskustaan, jatkoi:

— Tässä on se kuula, joka tuli ruudun läpi (Valu sieppasi sen hänen kädestään), kuten näette ei se ole käynyt kalliussa lainkaan.

— Mistä sinä tämän sait? tuuskasi Valu väliin.

— Tuolta seinästä säänyä alta me, sen kalvoimme. Se on 32 kaliperin revolverikuula. Jos nyt tutkisitte asiaa paremmin näiden uusien johtolankojen jälkeen; niin huomaisitte että tuo kuula oli ammuttu tuolta pihaton vintiltä, (hän osotti sormellaan naapurin navettaa) eikä Hirvenluodolla, ninkuin näiden nurinkuriset johtopäätöksenne ovat. Te aloitte tutkimukseenne ilman minkäänmoista johtolankaa ja tulitte tietenkin sen mukaisiin päätöksiin. Jos olisitte aloittaneet järjepäisesti, kaikkien tieteen sääntöjen mukaan, kuten me teimme, niin olisi rikollinen jo samana päivänä ollut kiikissä, jota vastaan hän nyt nauraa teille vasten naamaa. Paras siis kun nyt aloitate uudestaan meidän avustuksellamme, niin...

Minä olin jo kauan pelännyt purkausta ja olin siksi valmiina ovelta kusta se tapahtui. Näin kun rotevaa näkönen käsi tarttui Akua niskaan ja ennenkuin ehdin väliä, lensi hän niskaan sellaista vauhtia että molemmat kellohaimme porstuan lattialle.

Virkamiehet olivat ikäpäissään ja jäivät silleen kaikki. Onne se mennessään kuulimme heidän puhuvan johtolangoista ja johtopäätöksistä.

— Kuulepa Väinö, meidän täytyy mennä taas kanoja tappamaan, ei tüssä ammatissa atakaa näy pärjäävän.

— Sinä teitit päärlyä sikojen e-teen. Sinä puhuit loistavasti. Minä ihailin sinua. Jos nuo olisivat olleet järjikkämpiä, niin olisi asia saanut tisen käänteen.

— Jätetään tämä ja mennään kotiin, saatiinhan jo tarpeeksi kokemusta.

Siihen loppui meidän lyhyt, mutta loistava uramme salapolisin ammatissa.

Kerran talvella kun taas oltiin muummoni luona, saimme tilaisuuden koostaa. Tanssimme Intiaania lumukon ympäriellä muitten poikain kanssa, kun huomaisimme vanhat ystäväme. Sepitimme "hätää" laulun, ja kun katsomme heidän olevan tarpeellisen väliatkaa päässä, aloimme täyttää kurkkua kiljua:

Mistä saatais valu valu vaalu, että tuo lumi sula sulais.

Voitte arvaat että meille tuli noutajat, kun virkamiehemme selvivät ensi hämmästykseltään.

Ökä, philai vbgai agkaj bckaj gkaj

ruuna on taasen valjassa, kaupunkimatkaa varten. Nytkin on sen raitilla Janne. Ei kyytimiehenä, vaan kyyditävinä. Hän oli nyt matkalla Amerikkaan. Kaupungissa ytyi Jaakko kirkon mukaan, sillä hän oli jo ennättänyt kylläntä siellä harjoittamaan pika-ajurin ammattiin.

Jaakko ja Janne ovat olleet Amerikassa noin viitisen vuotta. Kuume on jo aikoja Jannen jättänyt ja hän on täällä ollessaan tullut kokemaan yhtä ja toista, vähemmän miellyttävää.

Jaakosta on tullut kapakan pitäjä, joka värsinainen liikkeensä ohella tai oikeemmin sen varjossa harjoittaa uhkapeliä. Ensimmäinen oli hän siinä alkanut tarjollijana ja lopulta päässyt koko liikkeen omistajaksi — ja aivan sattumalta, kuten hänen oli tapanaan ollut.

Janne ei pitänyt ensinkään Jaakon ammatista, vaan kehoitti häntä siitä puolemaan. Mutta Jaakko ei viittäluulta välttänyt, kohautti vain olkapäitään, mutisten, mitä se sinulle kuuluu.

Pahoilla mielin jätti Janne ystävänsä, tuluaan ensin vakuutetuksi, että ei hänen peuvollaan ollut mitään vaikutusvoimaa. Päinvastoin huomasi hän miten Jaakko yhä enemmän ja enemmän näytti raistuvan.

Jaakko on menestyksellä hoitanut kapakkaansa. Hän on onnistunut viinaan ja korttien avulla tyhjentämään kansalaisensa hiellä ja valvalla saadut rahat omaan kukkaroonsa. Juhlien edellä ovat tulot olleet kymmenkertaist, sillä Jaakko on tottunut liikekies eikä mikään visakintu. Hän tunsi jonkun liikesalaisuutta, joiden avulla saattoi ja aivan asianomaisen tietämättä siirtää uhrinsa työntulo-koesti omiin nimiinsä. Osasipa hän olla kohteliaskin. Antoi ryyppy, jopa parikin ja aivan ilmaiseksi ja muutenkin osoittautui köyhien työläisten oikeaksi ystäväksi. Täällä saatte olla kuin kotonanne, tapasi hän sanoa. Ja hyvinhan ne pojat siellä viihtyivätkin. Varsinkin ympäristön metsämiehet olivat hänen vakiintuneita vieraitaan, sillä olihan se niin mukavaa kaupunkiin tullessaan ensin pistäntä ryyppillä ja päästä tuosta niin ikävistä metsämiehen puustista. Ja Jaakko osasi silloin olla varpallan, sillä metsämiehet olivat usein rahallista väkää, sen hän jo vanhasaan tunsi. Kunkin monta kertaa ei hän ollut heidän taskuun tyhjentänyt jo tarjollijana ollessaan.

Mutta Jaakolla on vastuksensaakin. Ei tosin noista hänen hyväksenne uhrantuvista miehistä, vaan niiden vaimoista. Ja se häntä harmitti. Sillä tuon tuostakin oli hän joutunut tekemisiin lähistöllä asuvien työväestöjen kanssa, joiden miehet olivat hänelle rahansa kantaneet välittämättä sen enempiä vaimoistaan ja pienokaisistaan jotka näkäsivät ja puoli-alastonina kurjan kodin lattialla te-pastelivat.

Ensi aluksi oli vaimojen käynyt tuottanut Jaakolle pahan omanuonon, mutta lopulta oli sekin tehtävänsä parkinut. Niin ja olihan hänelläkin nyt vaimo ja lapset lä-tettävään.

Hyvät olivat Jaakon vuositulot olleet. Sitä todisti hänen vatsansakin, joka oli kuin puoli maapalloa päähän verrattessa. Silmiä enää taaskin näkyikään ryyssälämpun tapaan poskien takaa. Mutta nyt uhkasivat tulot armoittomasti vähetä. Kiehto-laki oli nyt kansan äänestyksellä heitettiin astuva voimaan ja tämä vani Jaakonkin pään pyörälle. Mut-ta olihan salakauppa ja kortit jälellä ja niitä muistellensa näytti hän rav-hoituvan, sillä hän oli oikea uskali-ko.

Saatuaan tulevaisuuden itselleen selväksi ryhtyi hän valmistautumaan viimeinsitö epäjan vetoa varten. Tur-haan ei ollut Jaakko varastoaan li-sännyt, sillä mitä lähemmäksi kiehto-lain voimaan astumispäivää lähesty-tiin sitä vilkkaammaksi kävi ryyppyn-kein kauppa. Nautiskelijoiden joukossa nähtiin useita sellaisiaikin, jotka eivät ennen olleet kertakaan noita nyrk-yäjä maistelleet. Ja viimeinen myynti-päivä vei voiton edellisestä. Rahaa-ki oli tullut kuin roskaa ja Jaakko oli apaajansa tyytyväinen.

Hän päätti nyt hieman levähtää en-nenkun aloitaisi sen uuden liike-haransa. Tosin entisen tapaiseu, mutta kuitenkin uudella nimellä.

Mutta yksi asia näytti häntä kui-tenkin huolestuttavan, sillä hänellä oli kilpailijoita, jotka olivat ikään-kuin hänen kiusakseen asettuneet mitei kuin naapureiksi. Monta ker-taa oli hän huomannut liikututtavi-gan käyvän naukuilla milloin yhdellä milloin toisella kilpailijallaan ja se selkeä oli tuntuvi vähentänyt hä-nen tulojaan. Mutta kumpikaan niistä hänen kahdesta kilpailijastaan ei ollut vielä päässyt edes tasollekaan hänen kanssaan.

Jaakko tiesi hallitsevansa liikettä katu-osallaan. Rohkeutta vain edel-leenkin, tuumi hän itselleen, niin varamankin tullen seisomaan asemil-lani, päätteli Jaakko tehdessään suun-nitelmia uutta liike-alaansa varten.

Ja totta tosiaankin. Rohkeutta ei häntä puuttunut. Liike seisoit taas pystyissä. Ikkunoista oli vanhan lii-kehaaran nimet raavittu pois ja ti-lalle maalattu "Pool Room".

Miehiä tuli ja meni ja liike kävi en-tiseen tapaan. Etumaisessa huone-nessa iso pallopyötä kaikkina väli-neinen oli ikäänkuin vaakunana tai kilpenä noille takimaisille huoneil-lis, missä oikea liikettä tai vielä oike-ammin salaista hypnotismissa harjoit-tiin.

Lakkoja oli kaikkialla ja miehiä monenmoisia tulvi kaupunkiin. Niis-tä sai Jaakko aina lisää-tuttavia. Toi-sista tuli hypnotiseeraajia, toisista taas hypnotiseerattavia.

Liike menestyi erinomaisesti ja Jaakon posket punottivat entistä e-nemmän.

Eräänä päivänä tapasi hän entisen matkatoverinsa Jannen, jonka hän jo kaukaa tunsi. Mutta Janne ei tuntenutkaan Jaakkoa, sillä entinen kapakan tarjollija oli isännäksi pääs-syään muuttanut hänelle tuntematto-maksi lihamököleeksi. Hän oli jo sivuuttamassa Jaakon, kun tämä huud-alsi: "Hei Janne, minnekkä tuollai-nen kiire?" Janne sai tuskin sanaa suustaan, niin hän hämmästyti. Toi-nuttuaan teki hän kiertokierros Jaakon ympäri, ikäänkuin joutain etsiäkseen ja kysyi: "Missä se sinun imuto-vesti on nykyään?" Jaakko sävähti puufaiseksi, sillä hän oli Jannen tar-kotuksen ymmärtänyt.

Vastausta odottamatta jatkoi Janne matkansa sen enempiä ystävästään enää välittämättä.

Jaakko palasi pallohuoneeseensa hieman nolottuna. Uusia aivan tun-temattomia miehiä oli taaskin hänen verkkoonsa osunut. Erään heistä oli hän jo ennenkin nähnyt siellä seisoi-levan, tarttumatta ansaan. Ei ollut Jaakko ensikertaa mehiläistä siir-palle viemässä. Ei — se oli jo tapahtunut monasti ja aina oli siirappi tehonnut.

Kuules mies, sanoi hän, tuos on si-nulle taala. Käy pelaamaan ja jos voitait niin saat puolet, mutta jos hä-viät et tarvitse sitä maksaa.

Jaakko ei erehtynyt. Mies otti taal-ian ja voitti sillä kymmenen. Haas-tuena onnestaan antoi hän heti viitoen Jaakolle ja lähti uudestaan pelaamaan. Vuoroin voittaan, vuoroin taas hävitin. Mutta onni ra-hoihin ei tällä kertaa koskenut. On-ni oli myöten.

Sittenkin tulikin hänestä Jaakoa peliluolan vakituinen iltavieras. Mut-ta onni väheni aina sitä mukaa, kun Jaakko varmasti uhrasi omistukse-nsa. Lopulta tulivat häviöt päivä-järjestykseen. Ei vahingosakaan häntä enää onnistanut. Mutta voi-ton mahdollisuus se pakotti työmies-raukan yhä uusiin ja uusiin yrityk-siin.

Mielestä unohtui vaimo — vieläpä lapsetkin. Tili, tili jälkeen katosi nopeille peliluolan kettulle, mutta voi-ton toivo yhä vain mielessä hää-moitti.

Raha oli nyt taas kaikki tällä erää ja uuteen tiliin oli vielä monta pä-tyvää. Raskaalla mielin astuu tuo ny-lyetty mies työhönsä. Vaimo ja lapset muistuvat mieleen ja katkera kirus menetettyjen rahojen tähden kuuluu hänen puoleksi kokoonpuristettujen huuliansa läpi.

Hän on herännyt huumauksestaan ja soimaa itseään. Hän näkee pie-nen lapsensa näkäsivän ja valmon i-kemässä niiden keskellä. Työ sujui hitaasti. Voi — jospa en olisi kos-kaan noihin pesiin kulkeutunut.

Päivä on kulunut puoleen ja aivan odottamatta saa hän työaikansa ja palkkansa.

Hän ottaa rahat. Kuume on taas palannut, mutta hän taistelee sitä vastaan. Nyt lähdenkin vaimoni lu-ja suoraan päätä. Mutta juna ei läh-dekään ennen puolta kymmentä. Mi-täkin jos menisin ja koettaisin vie-lä ehkä voitaisin matkarahat.

Hän syöksyy ovesta ulos — hävin-neenä. Rauhattomana kulkee hän katu-a ylös toista alas. Vielä on jäl-lellä muutamia taaloja. Varmasti nyt voitain, kun oikoin yrittän. Ja hän pa-laa takaisin pelaamaan.

Mutta onni on västainen. Miespar-ke ei käsiti, että hänen vastapela-reinaan ei olekaan hänenlaistaan on-nenonkijoita, vaan Jaakon itseään jätken palkkaamia ammatteilureita, jotka ovat voittamattomia, kuten van-han ajan Akillies. Ei tosiu taite-vuotensa vaan suuren viekkautensa avulla. Nytkin ovat he lyöttäyty-yhteen nykeäkensä tuon kans-saishuoneeseen perinpojin. Eikä ihme-kään, sillä heidän etunsa eivät ole-kaan sanottavasti ristiriidassa Jaakon etujen kanssa.

Melkein juoksupalassa rynnää tuo uhri ulos tuosta kettujen luolasta. Hän on väriin onnistunut jättä-mään itselleen jonkun taalan, joista riippuu hänen västainen elämänsä.

Mutta vaimo ja ne pienet viattomat lapset, Niille ei hän voi lähettää mitään. Eikä ole edes työpäikkää-kaan tiedossa. Mitä tehdä. Kirjot-taako akalle kaikki. — Ei vielä. — Ja hän heittäytyy huolneen nukkumaan.

Mutta Jaakko on iloisissaan. Hän hieroo käsiaän ja nauraa noille rau-koille, jotka hänen kukkaronsa hi-ellään ja verellään täyttävät.

Hän pilkkaa heitä heidän tuihmu-tensa takia ja jakaa kavaluudella saadut varat vaimonsa ja lastensa keehen.

Hänen hävyttömyydellään ei ole mitään rajoja. Siksi on hän Jan-

nen ja hänen kanssaan samaa mieli-pidettä omaavain halveksi loinen, joka elää muiden kustannuksella.

Mutta ajatelkaa, että Jaakko on vain yksi noiden monien joukosta, jota jokaisen työläisen tulisi karttaa itsensä ja lähimmäisensä elämän ja perhe-rahnan säilyttämiseksi.

Työläiset! Karttakaa noita kareja, alkää laskeko itseänne eläntä alem-maksi.

**OHIO-JOKI JAATYNYT.**  
Louisville, Ky., 24 p. tammik.  
— Ohio virta, joka harvoin jää-tyy empeen on jäänyt niin lu-jasti, että ihmiset voivat kulkea yli virran vaagatta useista koh-din. Tanne saapui ensiksi In-

dian puolelta muuan nuori ra-kastnut pari, jotka tulivat jal-kasin yli joen jäätä myöten ja viisiitivät itsensä ennenkuin ty-tön isä, joka vastusti avioliittoa ehti viranomaisten kauti estää nuorten naimisiin menon tapa-lumasta

C. F. Hendrickson, President. J. M. Anderson, Cashier.  
C. G. Palmberg, Vice Pres't. J. E. Roman, Asst. Cash.  
Chas. Wirkkala, Asst. Cash.

**Scandinavian-American BANK**

HARJOTTA YLEISTÄ PANKKILIIKETTÄ. ASTORIA, OREGON

**Hyvä hammaslääkäri**

**Alhaiset hinnat**

**Kivittomat menetöt**



Me emme palkkaa ketään hammaslääkäreitä, vaan teemme työmme itse. Oikaa varmoja, että näette nimet Dr. Yates ja Dr. Pittenger meidän portaittamme ja ovesamme, sillä me takkaamme kaiken työmme 15 vuodeksi. Me säästämme teille rahaa, jos tullette meille.

SUOMEA PUHUTAA.

**DR. J. J. PITTENGER**

KIVITTOMAT HAMMASLÄÄKÄRIT.  
Avoina iltaisin klo 7—8. Star-teatterin yläkerrassa.

**POHL & SIMMONS**

HAUTAUSJOHTAJAT HAUTAUSOIMITTAJAT  
PALSAMEERAAJAT

Konttori ja vastaanottohuone 11:sta ja Duane-katujen KULMASSA.

Nopea palvelus yöllä ja päivällä kohtuullisilla hinnoilla!  
TELEF.: Konttori 97; Asunto 99. ASTORIA, ORE.

**HOME BAKING CO., Inc.**

1309 Franklin Ave., ASTORIA, OREGON

Parhaimmaksi tunustettu suomalainen leipuriliike länsirannikolla. Valmistaa kaikenlaisia hyviksi tunnettuja leivoksia ja leipää. — Kuiva leipä ja korpiet erikoisalaan ulkoilähteyksiä varten, jotka täytetään huolellisesti ja nopeasti. Olette tervetullut katsomaan uudenkaikaista leipomoamme.

HAARAKAUPPA UNIONTOWNISSA.

**Rakentajat!**

**Huomatkaa!**

Kun tarvitsette rakennustarpeita, kuten

SANTAA, SEMENTTIÄ, KALKKIA, "PLASTERIA", LATTIAKAAKELEJA, TIILIÄ KAIKESTA LAJISTA, Y. M. Y. M.

niin tiedustelkaa ensinnä meidän hintojamme. Kustannus-eriot annamme mielihyvällä.

**SEABORG TRANSFER CO.**

PUHELIN 466. ASTORIA, ORE.

KAIKENLAISIA

**Lämmitysuneja**

Keittouuneja ja rautatavaraa

**ALFRED PUUSTI & CO.**

Saadaksenne oikeaa, puhdasta ja mukavaa lämmintä koetelkaa meidän

**Sähkö-tahi Kaasu-UUNEJA**

Kaikkia kokoja Eri hintoja

**PACIFIC POWER & LIGHT COMPANY**

Aina palveluksessamme!  
Puhelin 288

**Western Machine & Welding Works**

lepän- ja koneotyötä tehdään huolei-tessti. Paatin rautoja ja käskeitä .n varastossa.

Kaasikonetta porataan ja hitoiaan.

453 Taylor Ave. Phone 327  
Kunnallislaiturin kohdalla.

**SUOMALAISET LÄÄKÄRIT**

**T:ri Toivo Forsström**  
EIKKAUKSET ERIKOISALANA

**T:ri Werner Lagus**

LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA  
426 EXARTH BLDG., ASTORIA  
Tunnit: 10-12 a. p. 2-4 ja 7-8 j. p.  
Tel. Office: 230 Tel. Residence:  
Tri Forsström 552 Tri Lagus 602-R

**T:ri O. Onne Jurvan LUONON-PARANTOLA**  
178 E. 60th str. Portland, Ore.

**DR. CHAS. W. BARR**  
HAMMASLÄÄKÄR  
Suomalainen tyttö apulainen.  
522 Commercial St. Puhelin 455, Astoria